तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रः।

अग्निं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। यासा<u>र्</u> राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चुतः शुर्चयो याः पांवकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु।

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भृक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवंन्ति। याः पृथिवीम्पर्यसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शक्ष् स्योना भेवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत् त्वचंम्मे। सर्वारं अग्नीर रंफ्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वर्रुणेन ताः शीभरं सुमवंल्गत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम इ स्यन्दंमाना अवीवरत वो हिकम्ं। इन्द्रों वः शक्तिंभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्मृहीरिति तस्मादुदकमुंच्यते। आपों भृद्रा घृतमिदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभृत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचांम् (३) अरंगम आ मां प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छिति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्िह हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हिष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्य भाजयतेह नंः। उशतीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसार्य त्वा॥ (४)

उन्दितं समवंत्यत मधुपृषांम्मातरो हाविरंशतिश्वा [१]
अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाँः सवौंऽग्निर्वरुणस्वो राजसूर्यमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो
उभावेव लोकाविभ जयति यश्च राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित

आपों भवन्त्यापो वा अग्नेर्आतृंच्या यद्पौंऽग्नेर्धस्तांदुप्दधांति भ्रातृंच्याभिभृत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५) वा आपुस्तस्मांदुद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छंति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपं

पुशव आपोऽन्नंम्पुशवोंऽन्नादः पंशुमान्भविति यस्यैता उंपधीयन्ते य उं चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्में (६)

अन्नमवं रुन्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयौन्येवान्नमवं रुन्ध आ द्वांदशात्पुरुषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पृशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्युं यजंमानं प्रजाः श्रुचापंयित् यद्प उंपदधांति श्रुचंमेवास्यं शमयित् नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युनं यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्ते- ऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपदधांति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृंजित वर्षुंकः पुर्जन्यः (८)

भ्वति यो वा पृतासामायतेनं क्रृप्तिं वेदायतेनवान्भवित् कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आसामायतेनमेषा क्रृप्तिर्य एवं वेदायतेनवान्भवित् कल्पंतेऽस्मे द्वन्द्वम्न्या उपं दधाित चतंस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका पृतत्खलु वे साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुम्पंपदधाति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मणेवास्मा अन्नमवं रुन्धे ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्याह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

अमृतंमस्मे जायते यस्येता उपधीयन्ते य उ पूर्जन्य उपदर्भाति साक्षाय्समनंत्वारिश्शवाा=[२]
भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रेव मृत्युर्जायते

ततं पृवैन्मवं यजते तस्मांदग्निचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवो-ऽवेष्टास्तस्मांदग्निचिन्नाभिचंरित्वे प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष योंऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानिं ह्वी १षिं भवन्त्येतावंन्तो वै देवाना १ सवास्त एव (११)

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन १ स्वन्ते स्वौंऽग्निर्वरुणस्वो राजस्यं ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंस्व इत्याह सिवतृप्रंसूत एवेनं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि विश्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि विश्चत्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धे पुरस्तौत्प्रत्यश्चम्भि विश्चति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन्मन्नंमद्यतें शीर्षतोऽभि विश्चति शीर्षतो ह्यनंमद्यत् आ मुखादन्ववंस्नावयति (१२)

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवैनंम्भि विश्वति बृह्स्पतेंस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांह ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पतिब्रह्मणैवेनंम्भि विश्वतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्व वे राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानिग्नें चिनुत उभावेव लोकावभि जयित यश्चं राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्चधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौन्नामण्या समंभरन्थसूयते वा एष योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर्ं सम्भृत्यात्मन्थंते॥ (१४)

त एवान्ववंस्नावयत्येतदृष्टाचंत्वारि १शच॥।

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अर्रुणीिभः स्जूः सूर्य एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोभिः स्जूरिप्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां

संवथ्सरों वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरोंऽग्निवैंश्वानुरः पृशव इडां पृशवों घृत र संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मैं पृशून्प्र जनयति दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिं श्रुहोति प्रैव जांयते-ऽन्नादो भविति यस्यैवं जुह्वंत्येता वे देवतां अग्नेः पुरस्तांद्वागास्ता एव प्रींणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनंन्धो भविति य एवं वेदापो वा इदमग्नें सिक्तिमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतों ऽलेलायुथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमेचिनुत् तिद्यमेभवृत्ततो वे स प्रत्यंतिष्ठद्यां पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरोऽभवृथ्सा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादंधाथ्स दक्षिणः पृक्षोऽभवृथ्सा दक्षिणा दिग्याम्पश्चादुपादंधात्तत्पुच्छंमभवृथ्सा प्रतीची दिग्याम्तर्त उपादंधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षोऽभव्थ्सोदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्टमंभवः दिगियं वा अग्निः पञ्चेष्टकस्तस्माद्यदस्यां खर्नन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा्र् सर्वा वा इयं वयौंभ्यो नक्तं दृशे दींप्यते तस्मादिमां वयार्रसि नक्तं नाध्यांसते य एवं विद्वान्ग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँ द्वाह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुंकु स्वामेव तिद्दशमन्वेंत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्नि हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र विशन्ति॥ (१९)

यदंलेलायुथ्स उंत्तर्त उपादंधादेव द्वात्रिरंशच॥

۲8

संव्थ्यरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीयं संवथ्यर आँग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम् बार्हस्पृत्यं च्रं वैष्ण्वं त्रिंकपालं तृतीयं संवथ्यरेऽभिजितां यजेत् यदृष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाक्षंरा गायत्र्यांग्नेयं गायत्रम्प्रांतःसवनं प्रांतःसवनमेव तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभूम्माध्यंदिन् सवन्म्माध्यंदिनमेव सवनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्वादेशकपालो भवंति द्वादेशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वारहस्पत्यश्चरुर्भवंति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिब्रह्मैव तेनं दाधार यद्वैष्ण्वस्थिकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेव दाधार त्रिष्टुर्भमिममेवैवं चुत्वारिं च॥

तेनं दाधार् यत्तृतीयं संवथ्सरंऽभिजिता यजंतेऽभिजिंत्यै यथ्संवथ्सरमुख्यंम्बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यद्वितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिनुतें-ऽन्तरिक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंतेऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कृक्षीवा औशिजो वीतहंव्यः श्रायसस्रमदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत ततो वै ते सहस्र सहस्रं पुत्रानंविन्दन्त प्रथंते प्रजयां पृशुभिस्ताम्मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छन् य एवं विद्वानेतमग्निं चिनुते॥ (२२)

प्रजापंतिर्ग्निमंचिनुत् स क्षुरपंविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो नोपायन्ते छन्दोंभिरात्मानं छादयित्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्द्स्त्वं

ब्रह्म वै छन्दा रेस् ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्रते छन्दोंभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिरेसायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यद्ग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जांनात्युखामा कांमत्यात्मानमेवाधिपां कुंरुते गुप्त्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्युंखा यदाकामेत्रिर्ऋत्या आत्मानमपिं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताहगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अर्थवंग्निरेव दृध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येत ह वाव तद्दिरंभ्यनूंवाचेन्द्रों दधीचो अस्थिभिरिति यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनते सात्मामुष्मिं ह्लोके भवित य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्नेर्यचित्यं आत्मा वैश्वान्रो यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव स्ड्स्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यद्ग्निं चिंनुते यिच्ति वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंत्रेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं द्यातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषमृग्निमेव वैश्वान्रं चिंनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तन्र्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्थे॥ (२६)

अ्ग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजमाप्नुवन्तिस्रो रात्रींदीक्षितः स्यांत्रिपदां विराङ्गिराजमाप्नोति षड्रात्रींदीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्गिराजमाप्नोति दश रात्रींदीक्षितः स्यादशांक्ष्यरा विराङ्गिराजमाप्नोति दादंश रात्रींदीक्षितः स्यादशांक्ष्यर विराङ्गिराजमाप्नोति दादंश रात्रींदीक्षितः स्यादादंश

ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराि्द्वराजंमाप्रोति दश रात्रींदीिश्चितः स्याद्दशाक्षरा विरािद्वराजंमाप्रोति द्वादंश रात्रींदीिश्चितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विरािद्वराजंमाप्रोति त्रयोदश रात्रींदीिश्चितः स्यात्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति पश्चंदश्

संवथ्सर औप्यते संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति सप्तदंश रात्रीँदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः पञ्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति चतुंविंश्शतिष्ट रात्रीँदीक्षितः स्याचतुंविंश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति त्रिष्शत्र रात्रीँदीक्षितः स्याँत् (२८)

रात्रींदिक्षितः स्यात्पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमासुशः

त्रिष्शदंक्षरा विराि्ट्ट्याजंमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवथ्यरः संवथ्यरो विरािट्ट्याजंमाप्नोति चतुरो मासो दीक्षितः स्याचतुरो वा एतम्मासो वसंवोऽविभरुस्ते पृथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तैंऽन्तरिक्षमाजंयित्रिष्टुम्ं छन्दो द्वादंशािद्त्यास्ते दिवमाजंयअर्गतीं छन्दस्ततो व ते व्यावृतंमगच्छु क्ष्रेष्ठ्यं देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वािग्नं चिन्वीत् द्वादंश मासाः संवथ्यरः संवथ्यरौऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आत्रेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौ व्यावृतंमेव गंच्छति श्रेष्ठ्यं समानानांम्॥ (२९)

स्यात्रयोदश विर्शतर् रात्रींदीक्षितः स्याद्वे तेंऽष्टाविर्शतिश्वा-----[७] सुवर्गाय वा एष लोकार्यं चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहें <mark>थ्</mark>सुवर्गाल्लो

सुव्गयि वा एष लोकाय चीयते यदिग्नस्त यन्नान्वारिहेथ्सुव्गिल्ल हीयेत पृथिवीमार्क्रमिषं प्राणो मा मा हांसीद्दन्तरिक्षमार्क्रमिषं प्रजा मा मा हांसीदिव्मार्क्रमिष्ट् सुवंरग्न्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंम्न्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्ये यत्पक्षसंम्मिताम्मिनुयात् (३०)

कनीया स्यां यज्ञ कृतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनेः प्रजा स्याद्वेदिसम्मिताम्मिनोति ज्याया स्मिमेव यंज्ञ कृतुमुपेति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भेवित साह्म्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जयति द्विषांह्म्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांह्म्सं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयति त्रिषांह्म्नं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)

त्रिषांहस्रो वा असौ लोकों उमुमेव लोकम्भि जंयित जानुद्ष्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायित्रयैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्ष्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षम्भ्यारोहित ग्रीवद्ष्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा पृतन्नि धेत्ते यद्ग्निं चिनुते यदुंपेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांबुपदधांति ते एव यजमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेत्सोऽस्कंन्दाय त्रीणि वाव रेतारंसि पिता पुत्रः पौत्रेः (३३) यद्वे रेतःसिचांवुपद्ध्याद्रेतोंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रंथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमाम्पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीम्न्तरिक्षं द्वितीयां प्राणो वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यंन्ति न प्राणम्सौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्यमूम्पश्यंन्ति चक्षुर्यजुंषेमां चं (३४)

अमूं चोपं दधाति मर्नसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुप्त्या अथौं प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भक्षीयत्यांह स्तुतश्रस्त्रे एवैतेनं दुहे पिता मात्रिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजाः पदानुं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्बृह्स्पतिं रुक्थामदानिं शश्सिष्दित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनुं शश्सित॥ (३५)

सूयते वा एषौं ऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रंत्यव्रोहंति ताहगेव तदांसन्दी सादयित गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथां स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं

मिनुयात्तृतीर्यं चिन्वानस्त्रियं पौत्रेश्च वे सप्तदंश च॥————[८]

निर्हंण्याथ्यडुं द्याम १ शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६) पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवैनंम्बिभर्ति प्रजा-पंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यर्जमानो-ऽमुष्मिं श्लोकें ऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वैंष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापृत्या यदुख्यंम्बिभर्तिं प्राजापृत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पतंयो वैष्णवीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोतीयं वै विश्वकंमा वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मांदाहुस्त्रिवृद्ग्निरित् तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यतं दक्षिणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् यौंऽस्याग्निं चिनुयात्तं दिक्षंणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

पूर्वार्षतिर्प्तिमंचिनुतर्तुभिः संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्यं पूर्वार्धमंचिनुतर्तुभिः संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्यं पूर्वार्धमंचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छः शरदोत्तंरम्पक्षः हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिनुत क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षं प्रशुभिः पुच्छं विशोत्तंरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथों एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनमृग्निं चिंक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रंथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयार्सस् पुरीषम्सौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यजंमानः पश्चमी प्रजा पुरीषुं यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेतव्यं एतदेव सर्वर् स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

त्रिवृद्धंग्नियंद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चितंयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पश्च चित्रंयो भवन्ति पश्चभिः पुरीषैरभ्यूंहति दश सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो यावांनेव पुरुषस्त इस्पृंणोत्यथो दशाँक्षरा विराड है विराड्विराज्येवान्ना द्ये प्रति तिष्ठति संवथ्सरो वै षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीषु पद्वितयो भवन्ति षदुरीषाणि द्वादंश सम्पंद्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः

संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४१)

अव चितंयः पुरीषं पश्चंदश

रोहिंतो धूम्ररोहितः कुर्कन्धुरोहितस्ते प्रांजापत्या बुभुरंरुणबंभुः शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतंः श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवृत्यास्तिस्रः

कृष्णा वशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूपुराः॥ (४२)

-[88]

पृश्ञिंस्तिरश्चीनंपृश्ञिरूर्धपृंश्ञिस्ते मांरुताः फल्गूर्लोहितोणी बंलुक्षी ताः सारस्वत्यः पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैंश्वदेव्यंस्तिसः श्यामा वृशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अंरुणलंलामास्तूपराः॥ (४३)

रोहिंतुः पृष्टिञ्ः पिङ्वर्रशतिः पिङ्वर्रशतिः॥———[१२]

शितिबाहुरन्यतःंशितिबाहुः सम्नत्तशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःंशितिरन्ध्रः सम्नत्तशितिरन्ध्रस्ते मैंत्रावरुणाः शुद्धवांलः सर्वशृद्धवालो मृणिवांलस्त आश्विनास्तिस्रः शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपराः॥ (४४)

[१३]

उन्नत ऋषुभो वांम्नस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्त्त ऐंन्द्राबार्हस्पृत्याः शिति्पाच्छित्योष्ठः शिति्भुस्त ऐंन्द्रावैष्ण्वास्तिस्रः सि्ध्मा वृशा वैश्वकर्मण्यंस्तिस्रो धात्रे पृषोद्रा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूपराः॥ (४५)

शितिबाहुरुंन्नतः पश्चंवि श्यातिः पश्चंवि श्यातिः॥

[88]

•[१५]

कुर्णास्रयो यामाः सौम्यास्रयंः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो नकुलास्तिस्रो रोहिंणीस्रयव्यस्ता वसूनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौह्यंस्ता रुद्राणार्थं सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूपुराः॥ (४६)

कुर्णास्त्रयोवि २ शतिः॥______

शुण्ठास्त्रयों वैष्णुवा अंधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुऋमायं

-[१९]

सौम्या एकान्नवि ५शतिः॥

लफ्सुदिनुस्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्र आंदित्यानांत्रिवृथ्सा ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णुवा गौरलंलामास्तूपुराः॥ (४७)

ब्रीक्ष _{विर्}र्वायः।। (१६)

इन्द्रांय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिंककुद् इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंर्योद्धः साध्यानानितस्रः पष्ठौद्धों विश्वेषां देवानांमाग्नेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूपराः

इन्ह्रांय राज्ञे द्वाविश्यतिः॥——[१७] अदित्ये त्रयो रोहितेता इन्द्राण्ये त्रयः कृष्णेताः कुहैं

त्रयों ऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकायै त्रयों ऽनुङ्घाहीः सिनीवाल्या आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूप्राः॥ (४९)

अदित्या अष्टादंशा [१८] सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जुन्या नभोरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा इन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या

नभोरूपोस्तिस्रोऽजा मृलुहा इन्द्राण्ये तिस्रो मेष्य आदित्या द्यावापृथिव्या मालङ्गांस्तूप्राः॥ (५०)

वारुणास्रयंः कुष्णलंलामा वर्रुणाय राज्ञे त्रयो रोहिंतोललामा वर्रुणाय रिशादंसे त्रयोंऽरुणलंलामाः शिल्पास्रयों वैश्वदेवास्रयः पृश्जयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपुराः॥ (५१) वाुरुणा विर्रश्वतिः॥------[२०]

सोमाय स्वराज्ञें ऽनोवाहावंनुङ्गाहांविन्द्राग्निभ्यांमोजोदाभ्यामुष्टांरार्गिभ्यां बलुदाभ्या र सीरवाहाववी हे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडंबे हे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी हे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावंनुङ्गाहों वारुणी कृष्णे वुशे अंराङ्गौ दिव्यावृंषभौ पंरिमरौ॥ (५२)

रुणी कुष्णे वृशे अंराुड्यौं दिव्यावृंष्भौ पंरिम्रौ॥ (५२)

सोमांय स्वराज्ञे चतुंकिश्शत॥———[२१]

एकांदश प्रातर्ग्व्याः पृशव आ लेभ्यन्ते छग्लः कुल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा अंनूबन्ध्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आश्विनस्ते विशालयूप आ लेभ्यन्ते॥ (५३)

एकांदश् पर्श्वविरशतिः॥——[२२] पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो

वार्षिकाः पृथ्ञंयस्रयः शार्दाः पृथ्ञिस्क्थास्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्रयः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

प्रिशङ्कां विर्श्यातिः॥———[२३]

यो वा अयंथादेवतुन्त्वामंग्र् इन्द्रंस्य चित्तिं यथा वे वयो वे यदाकूंताचास्ते अग्रे मियं गृह्णामि प्रजापितिः सौंऽस्माध्स्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओजं आनुन्दमहंपुग्नेवांयोः पन्याङ्कमेद्योंस्तेऽग्निः पृश्र्रांसीध्यिद्विरंशितिः॥[२४]यो वा पृवाहंतिमभवन्य्यिभिरवुरुध्यानुन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवतं यद्यंवृजिग्नंसि॥

षष्टमः प्रश्नः 18

This PDF was downloaded from $\mbox{\sc http://stotrasamhita.}$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/